

[Aage Fogh.]

varigt ledige, og det har jeg ikke fundet forsvarligt under de nuværende forhold. Dertil kommer, at man i ministeriet vanskeligt kunne beregne, hvad ordningen ville komme til at koste; det blev anslået til mellem 1½ og 2 mill. kr., og da der skulle ydes 75 pct.s dækning, ville det betyde en statsudgift på 1½ mill. kr. eller lidt mindre. Det mente jeg ikke var påkrævet eller forsvarligt.

Med hensyn til de udgifter, lovforslaget vil medføre, siger det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at jeg troligt troppede op bag fagforeningerne og arbejdsløskasserne. Ja, det skal ikke være nogen hemmelighed. Da vi fik forslagene forelagt i arbejdsløshedskommissionen, sagde jeg, at de tiltalte mig i denne form. Jeg synes, det var bedre, at vi gav tilskud i forhold til de udgifter, kasserne har haft til understøttelser. Det er tiltalende, men jeg vil tilstræbe, at det ikke forøger udgifterne. Det var det, vi fik ud af det, og jeg tør nok sige, at i hvert tilfælde 6-7 mill. kr. er sparet, og derfor lavede vi forliget på det grundlag.

Det, vi nu er nået til, er da dette, at med en arbejdsløshedsprocent her i landet på ca. 8 vil det forslag, der nu gennemføres, blive billigere end den ordning, vi har i dag. Når arbejdsløshedsprocenten stiger fra 8 og opefter, vil omkostningerne for samfundet stige i henhold til lovforslaget. Det princip synes jeg er rigtigt; når der bliver stor, ekstraordinært stor arbejdsløshed i samfundet, er det samfundet, der må tage sin væsentlige part af udgifterne sammen med arbejderne, og når arbejdsløshedsprocenten falder, når vi kommer ned på 8 pct. eller derunder, tyder alting på, at den ordning, vi nu gennemfører, vil være billigere end den lov, der gælder i dag. Det er jo da ingen hemmelighed, at denne regering har til opgave at modarbejde arbejdsløsheden. At det ikke er lykkedes hidtil, skyldes vel andre ting, men den dag, arbejdet kommer i sving, vil statens udgifter til arbejdsløhedskasserne blive mindre efter det lovforslag, der nu skal gennemføres, end efter den gældende lov.

Jeg anbefaler som sagt at stemme for det ændringsforslag, som er stillet af flertallet og tiltrådt af ministeren, og jeg

anbefaler at stemme for det ændringsforslag, som er stillet af ministeren og tiltrådt af flertallet, medens jeg anbefaler at stemme imod de kommunistiske forslag.

Jeg vil ikke et øjeblik lægge skjul på, at jeg tror ikke, det vil være så forfærdelig mange år — nogle vil der nok gå — inden problemet om arbejdsløhedskasserne skal tages op til revision igen. Hvis det skulle træffe, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen til den tid er socialminister, vil jeg tilråde ham en anden sammensætning af kommissionen end den, han forsøgte sidst. Med den udvikling, der er også inden for fagorganisationerne, kommer vi nok frem mod de store forbund, mod de store sammenslutninger, og jeg tror, at det vil være forstandigt og rigtigt til den tid at overveje, om ikke også arbejdsgiverne skulle gøres direkte interesseret i dette foretagende. Det er nemlig dem, der kender vilkårene på arbejdsmarkedet i dag. Vi har erhverv, der kræver, at de skal have deres arbejdere bare 5-6-7 måneder om året, resten af året skal der være en stab til rådighed for erhvervet. Det var måske rimeligt, om man inddrog også disse betragtninger i hele spørgsmålet om arbejdsløsheden. I det hele taget vil det være ganske overordentlig vigtigt, om vi kan lægge det således til rette, at både arbejdere, arbejdsgivere og samfund er interesseret i at medvirke til at skaffe mest muligt arbejde og mindst mulig ledighed. Under den synsvinkel tror jeg den overgangsordning, vi har valgt her, er rigtigt.

J. M. Pedersen: Jeg vil på mit partis vegne anbefale at stemme for de ændringsforslag, som er stillet henholdsvis af udvalgsflertallet og tiltrådt af socialministeren og af socialministeren og tiltrådt af flertallet. Samtidig vil jeg anbefale at stemme imod det ændringsforslag, som er stillet af det ærede medlem hr. Alfred Jensen på det kommunistiske partis vegne.

Jeg skal ikke gå i detaljer vedrørende det lovforslag, der her er til behandling. Det har vi tilsluttet os, og jeg kan på mit partis vegne sige, at vi er tilfredse med de fremskridt, der er i det. Der er nogle ændringer i det, som vi er glade for, og nu har vi arbejdet med det problem i så mange år, at vi synes, vi nu må have det løst. Det